24/10/2021

Ο Μητροπολίτης Λεμεσού για τον Γέροντα Ιωσήφ τον Βατοπαιδινό

/ Ενορίες

Το Σάββατο 23 Οκτωβρίου 2021, 21η ημέρα των εορταστικών εκδηλώσεων «ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2021» που πραγματοποιούνται στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Δήμου Αγίου Δημητρίου στις 6:00 το απόγευμα, σύμφωνα με το πρόγραμμα, τελέστηκε Αναστάσιμος Εσπερινός, χοροστατούντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσού κ. Αθανασίου. Ακολούθησε ομιλία με θέμα: «Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός – Βίος και Πολιτεία».

Ο Πανιερώτατος αναφερόμενος στην προσωπικότητα του Γέροντος Ιωσήφ του Βατοπαιδινού είπε τα εξής: «Ο Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός έκανε την αποταγή του στην ηλικία των 16 ετών το καλοκαίρι του 1937 στην Ιερά Μονή Σταυροβουνίου στην Κύπρο. Αφορμή της αποταγής του ήταν το εξής γεγονός.

Μετά την παρακολούθηση μίας κωμικής ταινίας, αισθάνθηκε ένα μεγάλο υπαρξιακό κενό και μία βαθιά νέκρωση για τα πρόσκαιρα. Στεκόταν μόνος σ' ένα ύψωμα στην πόλη της Πάφου, την βραδινή εκείνη ώρα, όταν ξαφνικά μέσα σε ένα υπερκόσμιο, ιλαρό φως πρόβαλε η παρακλητική, γεμάτη αγάπη και ειρήνη μορφή του Κυρίου. Εμφανίστηκε σε αυτόν ο ίδιος ο Χριστός και του είπε: «Γι' αυτό δημιούργησα τον άνθρωπο; Ο άνθρωπος είναι αθάνατος». Μετά από αυτήν την όραση πήρε την απόφαση να αρνηθεί τα εγκόσμια και να γίνει μοναχός. Στην μοναχική κουρά του πήρε το όνομα Σωφρόνιος και έζησε στην Μονή για 10 περίπου χρόνια. Με αφορμή το ημερολογιακό ζήτημα που είχε διχάσει την Μονή σε δύο στρατόπεδα, αλλά ουσιαστικά κατευθυνόμενος από την πρόνοια του Θεού και κατόπιν προτροπής και ευλογίας από τον πνευματικό της Μονής παπα-Κυπριανό κατευθύνεται για το Άγιον Όρος για υψηλότερη πνευματική ζωή».

Στη συνέχεια, αναφερόμενος στις πνευματικές εμπειρίες και τις θείες αποκαλύψεις που είχε ο Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής, στον οποίο υποτακτικός υπήρξε ο Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός, ο Πανιερώτατος μεταξύ των άλλων είπε: «Ο Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής εκμυστηρευόταν τις υψηλές πνευματικές του εμπειρίες στον υποτακτικό του για να τον ενισχύει πνευματικά και να μην αποθαρρύνεται στον αγώνα του. Έτσι του ανέφερε για την επίσκεψη που δέχτηκε από την Κυρία Θεοτόκο στο εκκλησάκι του Τιμίου Προδρόμου στην Μικρή Αγία Άννα, όταν ήταν πολύ θλιμμένος από διάφορους εξωτερικούς πειρασμούς και συκοφαντίες. Η ίδια η Παναγία εμφανίστηκε και του είπε: «Δεν σου είπα να έχεις την ελπίδα σου σε μένα; γιατί αποθαρρύνεσαι; Να, πάρε τον Χριστό!». Και κατόπιν ο Χριστός, το θείο Βρέφος, τον χάϊδεψε τρεις φορές στο μέτωπο και στο κεφάλι και τον γέμισε με άρρητη ευωδία και πνευματική ευφροσύνη. Του περιέγραφε επίσης με λεπτομέρεια τις θεωρίες, τα θεία οράματα που του αποκάλυπτε η Χάρις του Θεού, όπως την πόλη του Θεού, τον Παράδεισο».

Σε άλλο σημείο υπογράμμισε: «Ο Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής είχε φθάσει στο επίπεδο να είναι έμπλεος θείας Χάριτος και να μπορεί να την μεταδίδει στους μαθητές του. Ο Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης ομολογούσε ότι: «δεν μπορούσες να χορτάσεις από την Χάρη που σου έδινε ο Γέροντας». Κάτι ασυνήθιστο,δυσκατόρθωτο ακόμη και για πολλούς ενάρετους Γέροντες. Κάτι που αποδεικνύει μεγίστη παρρησία ενώπιον του Θεού και φανερώνει τον αυθεντικό, τον αληθινό Γεροντισμό σε όλο το μεγαλείο του. Ο Γέροντας που διαθέτει πνευματικό πλούτο τον παραδίδει στον υποτακτικό και ο υποτακτικός παραλαμβάνει με φόβο Θεού την θεία αυτή παρακαταθήκη, ώστε να την διαφυλάξει και να την παραδώσει με την σειρά του στους μεταγενεστέρους. Αυτή είναι η πεμπτουσία της αγιορείτικης παράδοσης.Ο Γέροντάς μας Ιωσήφ έζησε σαν υποτακτικός του Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού δώδεκα χρόνια. Στην Μικρή Αγία Άννα έζησε για

έξι χρόνια. Οι συνθήκες ζωής εκεί ήταν πολύ σκληρές και το πρόγραμμα ήταν πολύ αυστηρό, παρόλα τα προβλήματα υγείας που είχε σε βαθμό επικίνδυνο για την ζωή του, αφού είχε γαστρορραγίες και αιμοπτύσεις, εν τούτοις ο νέος μοναχός κρατούσε την πίστη και δεν οπισθοχωρούσε, αφήνοντας, ακόμα και αυτήν την υγεία του, στην πατρική Πρόνοια του Θεού, ακολουθώντας το πρότυπό του παραδείγματος του Γέροντός του, που έβλεπε τα πάντα με βάση την πίστη και όχι με βάση την λογική».

«Μολονότι ο μακάριος Γέροντας Ιωσήφ ήταν άκρος ησυχαστής, θεωρούσε ως θεμέλιο του μοναχού την παναρετή της υπακοής»**, συνέχισε ο Πανιερώτατος.** «Για αυτό παιδαγωγούσε τον υποτακτικό του, που σε κάποιους ίσως φανεί ότι ο τρόπος ήταν πολύ σκληρός, για να πάρει το πνεύμα και τους καρπούς της αληθινής υπακοής. Ο ίδιος αναφωνούσε και παρότρυνε τους υποτακτικούς του: «Ω μακαρία υπακοή- και πάλιν υπακοή- σε εσένα αρμόζουν αναμφιβόλως τα σκήπτρα. Παιδί μου, εμείς με τον γερο-Αρσένιο για να γευθούμε αυτά τα ουράνια αγαθά, εχύσαμε στην άσκηση άφθονο αίμα. Εσείς μόνο με μία επιμέλεια στην υπακοή απολαμβάνετε ίση Χάρη με εμάς. Κρατάτε τέκνα μου την υπακοή με όλη σας την ψυχή. Άλλη οδός από αυτήν δεν υπάρχει ευκολότερη και ανώτερη». Θεωρούσε ο μακάριος Γέροντας «όντως μέγα κατ’ αλήθειαν το μυστήριον της υπακοής». Γράφει σε επιστολή του: «Η υπακοή δεν σταματά εις τον Γέροντα, αλλά δι’ αυτού ανατρέχει εις τον Θεόν... Με τόσην αγάπην οφείλει να αποβλέπει εις τον Γέροντα ως να βλέπει τύπον Χριστού». Ο ίδιος ο Γέροντάς μας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός, μαρτυρεί όμως για τους καρπούς αυτής της υπακοής και φιλοπονίας: «Την νύχτα πηγαίναμε να κάνουμε την προσευχή μας. Δεν προλαβαίναμε να κάνουμε το σταυρό μας και να πούμε την εισαγωγή, «Δεύτε προσκυνήσωμεν» και αμέσως ο νους αρπαζόταν. Αρπαζόταν ο νους και έτσι δύο ώρες σχεδόν περίπου έφευγε, δεν αισθανόμασταν τον νόμο της βαρύτητας. Και σιγά-σιγά επανερχόταν πάλι η κατάσταση αυτή. Κι αυτός ήταν ο καρπός της μικρής φιλοπονίας, δεν μπορούμε να πούμε ψέματα. Αυτή είναι η πραγματικότης. Δεν περιαυτολογούμε... Πόσο νοσταλγώ τις μέρες αυτές, που υπομείναμε πολλή άθληση υπακοής και αυταπάρνησης και ο Κύριος «τον χειμάρρουν της τρυφής αυτού» είχε στραμμένο στην ταπεινή μας ψυχή!»»

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Πανιερώτατος είπε: «Ο Γέροντάς μας Ιωσήφ συνέχισε την πνευματική εργασία πού παρέλαβε από τον Γέροντά του, έζησε μέχρι το τέλος της ζωής του ως ησυχαστής. Επεδίωκε την αφάνεια. Δεν ζήτησε ανθρωπίνους επαίνους και δόξες. Δεχόταν με ταπείνωση, ανεξικακία και χωρίς γογγυσμό την περιφρόνηση, την καταφρόνηση, την εξουθένωση, τις κατηγορίες, τις συκοφαντίες. Είχε «σπλάχνα οικτιρμών» και η καρδιά του χωρούσε και συγχωρούσε όλους, διότι είχε χωρέσει μέσα του τον Χριστό. Το γεγονός ότι στα

σημερινά κοινόβια του Αγίου Όρους συμβαδίζουν η υπακοή και η ησυχία, ότι υπάρχει αυτή η σύζευξη μεταξύ υπακοής και ησυχίας, νομίζουμε ότι οφείλεται κατά κύριο λόγο στον μακάριο Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή και τους υποτακτικούς του. Ο Γέροντάς μας Ιωσήφ παρέλαβε ως γνήσιος υποτακτικός, το υποτακτικό αλλά και το ησυχαστικό πνεύμα του μακαρίου Γέροντός του Ιωσήφ του Ησυχαστού. Αυτό το πνεύμα παραλάβαμε και εμείς από τον αείμνηστο Γέροντά μας Ιωσήφ τον Βατοπαιδινόκαι προσπαθούμε με τις ταπεινές δυνάμεις μας να το διαφυλάξουμε και να το παραδώσουμε και στους μεταγενεστέρους».

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε το καθιερωμένο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» όπου ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσού κ. Αθανάσιος, απάντησε στα πολλά ερωτήματα που του υπέβαλε το ακροατήριο δια ζώσης και διαδικτυακά.

Η 21η μέρα των εορταστικών εκδηλώσεων ολοκληρώθηκε με κατανυκτική αγρυπνία στην οποία ιερούργησε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Χριστοφόρος Καραμολέγκος, Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αναλήψεως Σωτήρος Καρτεράδου Θήρας.

Δείτε την ομιλία Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανάσιου με θέμα «Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός – Βίος και Πολιτεία» στα «Δημήτρια 2021»:

Δείτε το «Ενοριακό Αρχονταρίκι» όπου ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσού κ. Αθανάσιος, απάντησε στα πολλά ερωτήματα που του υπέβαλε το ακροατήριο δια ζώσης και διαδικτυακά:

Δείτε το πλούσιο φωτογραφικό υλικό:

ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2021

ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2021

ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2021

ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2021